

"LÍNEAS"

Et recordem que la sèrie de televisió "Líneas" s'emet en l'espai televisiu "Anem de Bòlid" en C56 i en TVCS. L'estrena setmanal es la nit del dijous. També per internet en www.vimeo.com/lineas

En el capítol 3 de "Líneas" ...

-Una fruiteria de Benihort es l'escenari perfecte de una seqüència del capítol tres.

-Què fa un jove interessat en la parapsicologia al poblat del Puig?

-La música es un protagonista més del món de Líneas. Nùria Sánchez interpreta a Janice, cantant dels Screamin' Eagles.

-Els protagonistes de la sèrie conversen a la platja del Morrongo després de tastar el Mig-mig al Chiringuito de Pepito. Tot un clàssic de l'estiu cadufero, no?

"LÍNEAS" també en:
www.vimeo.com/lineas

la veu de Benicarló

La Carxofa de Benicarló

ENTREVISTA A SANTI SANTAMARIA. CARXOFA D'OR

La seducció es diu DO Carxofa de Benicarló

Una multitudinària Demostració gastronòmica va tancar els actes de celebració de la XVIII Festa de la Carxofa de Benicarló. Rius de gent procedents de tota Espanya van inundar la ciutat durant tot el cap de setmana amb la sana excusa de degustar la carxofa de Benicarló cuinada amb receptes quasi impossibles.

text REDACCIÓ

En salat, en combinació amb arrossos i sopes, i maridada amb postres, la reina del camp benicarló va tornar a seduir els paladars més exigents amb les propietats que li confereixen les manyagues que els llauradors li subministren. Bona terra, bona collita. I com a resposta, devessall de gent desitjosa de participar en uns festejos singulars, ideats al voltant de l'únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló. Ni les gelades que han destruït la collita han aconseguit minvar el seu poder d'atracció: la festa ha arribat a la majoria d'edat i s'ha independitzat. Les previsions en definitiva, es fan per a trencar-se.

ENTRANTS: LA RUTA DELS PINXOS

Broqueta oriental de carxofa de Benicarló amb gambes i salsa Romescu. Era l'original proposta del Bar San Rafael de Benicarló per a la tercera Ruta del Pinxo i que va aconseguir alçar-se amb el primer premi del concurs de tapes convocat per la Peña Mechero. Iván Alemany en representació de l'establiment guanyador es va encarregar de desvetllar que la recepta la van obtenir "després d'un temps d'investigació i de posar-li molta il·lusió a la nostra participació en la ruta" ja que aquesta era la primera edició a la qual concorrien. La broqueta guanyadora utilitza "la pasta kataifi, que és una espècie de fideus d'origen grec, a més de gambes, carxofa de Benicarló i salsa Romescu" en un joc de sabors que no va deixar indiferent al jurat qualificador. "Hem volgut jugar un poc el que ens ofereix Benicarló, el mar i la terra, afegint-li un poc d'originalitat amb la

pasta". L'establiment guanyador ha començat fort la seua participació en la Ruta dels Pinxos, que es va posar en marxa amb 32 establiments de la ciutat. A més del pinxo guanyador ofereixen als seus clients "quatre pinxos per a celiacs i altres amb carxofa destinats a la captació de nous clients", va detallar Alemany. I és que precisament la renovació de la clientela és un dels objectius que busca la ruta, engegada fa tres anys i en els quals l'augment de participants de cada edició és significatiu del bon resultat de les jornades. Pel mòdic preu de dos euros, els clients gaudeixen d'un pinxo, que conté entre els seus ingredients la carxofa de Benicarló, a més d'una beguda. L'amplitud d'horaris dels establiments participants, faciliten que públic de totes les edats pugui participar en les jornades. Així, hi ha bars que funcionen pels matins, uns altres que serveixen els seus pinxos per a berenar i un tercer grup que permet anar de tapes per les nits. "Aquesta setmana s'ha vist a moltes colles de bar en bar provant els pinxos, i això és bo per a la festa perquè es demostra que està més viva que mai, i per als establiments

participants, que en aquests temps de crisi agraeixen una revitalització de la clientela", va assegurar Eduardo Arín, regidor d'Agricultura. I va ser precisament en aquesta línia de promoció i revitalització de la festa en la que van pensar els membres de la Peña Mechero quan van idear la concessió del guardó. "Sempre ens ha agradat fer coses i així vam pensar que podríem aportar al poble i aquesta era una idea que ens va semblar molt bona", va detallar Ruth Martín, representant de l'entitat.

PRIMER PLAT: EL SOPAR DE GAL·LA

Benicarló va iniciar el divendres els actes centrals de la Festa de la Carxofa premiant al prestigiós restaurador Santi Santamaría amb la Carxofa d'Or. El lliurament del guardó, el màxim reconeixement de la festa, es concedia durant el sopar de gala que un prestigiós restaurant de la ciutat es va encarregar de preparar. A més del sopar de gala, durant la jornada va quedar inaugurada la Fira Agrícola que, desafiant a la pluja intermitent, va quedar instal·lada en la plaça Constitució. A més, el

LA CARXOFA D'OR SE'N VA A LA CUINA

text NATÀLIA SANZ

Ho nega, però és més que evident. Santi Santamaría es mou entre la premsa amb la mateixa facilitat que ho fa entre fogons, que és el lloc que ocupa des de fa anys. Des de l'Olimp dels cuiners més premiats a nivell mundial, mira la meua gravadora i evoca els seus començaments, quan era corresponsal comarcal. Mai sabré si ho va fer per a trencar el gel, utilitzant eixa habilitat seva que converteix en escenaris dialèctics qualsevol de les explicacions que facilita al voltant de les preguntes que li plantejo. Sap on està i com està. Sap que juga amb foc i no precisament dels fogons. La mateixa premsa que en el seu moment li va encastellar i, en ocasions, li ha baixat als inferns, mereix per a ell el respecte dels grans.

- La cuina de proximitat que vostè predica, és tot un luxe.

- Jo sóc fill de pagesos, he nascut en el camp i dins del restaurant. He conviscut amb animals i amb els productes agrícoles d'una manera molt arrelada. La temporalitat dels productes per a mi és sinònim d'excel·lència. Per exemple avui es fa un acte de promoció i de reafirmació amb un element que a través d'un cultiu ajuda a una societat i aconsegueix crear un element de qualitat suprema.

- La concessió de la Carxofa d'Or de la festa benicarló, què suposa per a vostè?

- Jo he de confessar que fa anys que sóc client de la llotja de peix de Peníscola i avui mateix he estat allí menjant. La veritat és que quan t'agrada menjar, no és només el fet de la raresa i la sofisticació, de l'obra posada en el plat amb sentit estètic. Per a mi el punt de frescor és un privilegi que els mediterranis encara podem gaudir. Altres cultures no ho tenen i això són valors fantàstics. Quan se sap valorar la qualitat i la frescor t'agrada la diversitat.

- I la carxofa de Benicarló

- L'he provat, perquè el comprador que tinc ací me l'ha comprat en moltes ocasions. M'agrada molt, sobretot crua. Jo la menjava al caliu del foc. A casa sempre hem tingut foc en el sòl i la meua mare les posava pels matins i s'anaven fent durant el dia, a poc a poc. A l'hora de menjar-les les condimentàvem amb un pessic de sal i pebre, un raig d'oli i unes gotes de vinagre. Aquesta cuina amable és la que realment deixa posat en la nostra memòria.

-Quines característiques destacaria vostè de la carxofa de Benicarló?

-No és agressiva al paladar, ni excessivament amarga. Això ho donen les temperatures i l'afecte amb

el qual es conrea, a més de les propietats de la terra. Cada terra ha de saber protegir el que li dona el seu terreny, i la de Benicarló s'adapta perfectament al terreny. A mi m'agrada molt crua, cuinada amb una vinagreta, en escabetx, confitada... però les coses que poden semblar magnífiques, si no estan bé acompanyades no són res. Un gran menjar sense una bona companyia no és res. I un menjar normal en una bona companyia, es converteix en un gran menjar.

- Se li ocorre així, de cop i volta, una recepta amb carxofes de Benicarló?

- Arròs amb carxofes. Aprofitem l'arròs bomba del proper Delta de l'Ebre i cuinem-lo amb carxofes de Benicarló, sofregides en un bon oli d'oliva d'aquesta terra. No fa falta ni posar carn: si per ventura unes verdures de temporada que acompanyen a la carxofa. Seria un magnífic arròs vegetal.

-On pensa posar la Carxofa d'Or?

-La posaré en la cuina, amb el Gaudí que em van atorgar recentment i al que salude totes les matins. M'agrada tenir els trofeus en la cuina, per a veure'ls constantment.

I a la cuina és el primer lloc on va dur Santamaría el seu trofeu. A la de El Cortijo, només rebre el guardó.

EL CLUB HANDBOL BENICARLÓ GUANYA UN SILENCIAT VI TORNEIG DE LA CARXOFA

text i foto CLUB HANDBOL BENICARLÓ

Una volta més, i com cada any durant els darrers 6, s'ha celebrat el Torneig organitzat pel Club amb la col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló per a commemorar la festivitat de l'hortalissa estrella de la ciutat: la Carxofa. I, malauradament, no s'ha donat a nivell de premsa tota la publicitat que es mereix. Ja sabem que no podem competir amb la categoria d'altres esdeveniments, però aquesta competició està encarada a la promoció de l'esport escolar de la comarca. Per això, des d'aquestes línies volem donar una petita estirada d'orelles a qui corresponga en el tema de promoció de les activitats programades per als infants.

En aquesta edició han participat uns 60 jugadors d'equips procedents de tres poblacions: Benicarló, Peníscola i Vinaròs.

La classificació d'aquesta edició ha estat:

- 1r – CLUB HANDBOL BENICARLÓ
- 2n – CEIP RÓDENAS
- 3r – CLUB HANDBOL PENÍSCOLA Maestrat
- 4t – CLUB BALONMANO VINARÒS
- 5é – CEIP MARQUÉS DE BENICARLÓ

CADET FEMENÍ

CH BENICARLÓ – 13
CBM ALMASSORA – 36

Partit molt interessant des del punt de vista de la promoció de l'handbol, ja que l'equip ha vist augmentat el seu nombre de jugadores en quatre components. Això implica la seua integració a l'equip i explica aquest resultat davant d'un rival directe.

Per part del Benicarló van jugar: Anastasia i Azahara en la porteria, Diana, Vanessa, Maria Rakraki (2), Paola (7), Wisden (2), Leila (2), Maria Febrer, Cinta i Marisa.

CADET MASCULÍ

CH BENICARLÓ – 10
ALSER CBM PUERTO SAGUNTO – 48

Partit jugat contra el líder. El Benicarló va disposar de bones ocasions per a marcar però unes vegades la falta de punteria i altres el bon treball del porter rival van impedir que l'equip aconseguís més gols.

Per part del Benicarló van jugar: David a la porteria, Álex Roca, Adrián, Eric, Sergi (1), Alex Reguera (3), Kevin, Danut, Marcos (3), Javi, Juan (1), Jonay (1) i Bruno (1).

SÈNIOR FEMENÍ

INCREÏBLE!
(ENTRE ELS BRUIXOTS I ELS ALLS ESTÀ EL JOC)
BAIX MAESTRAT BENICARLÓ - 15
CH VILA-REAL - 22

Segon partit de rivalitat de la segona volta el que es va viure al Polisportiu benicarlando el dissabte per la vesprada. Aquesta vegada contra el Vila-real, equip amb el que hi ha una bona gran rivalitat des de fa molts anys. Partit que no desmereix els disputats pels grans de qualsevol lliga i ciutat.

Aquest partit és diferent a la resta dels jugats durant tota la temporada. Ja durant tota la setmana es nota en les jugadores eixa tensió de que s'apropa el partit, "el derbi".

I així va ser. El partit va començar amb un grau d'intensitat que no es té en altres partits. Les jugadores volien venjar-se de l'afront del partit d'anada. I, per això, van jugar com mai. Malauradament, el resultat final no va ser l'esperat. I, sincerament, ja pensem que algun bruixot ens ha fet un sortilegi malèfic (a veure si ens tocarà fer com un famós jugador perico que posava alls darrere les porteries!).

Bé, deixem-nos d'històries i parlem del partit, que va estar força interessant durant els 60 minuts. Les "baix-maestranenques" van començar molt bé però dos errades en atac i dos errades en defensa van decantar el partit per a les castellonenques (2-4 minut 10). Les xiques, però, van traure la casta i van jugar com saben jugar, creient en les seues possibilitats. Fruit d'això, va ser la remuntada que ens va posar a 3 gols a falta de 10 minuts i en inferioritat numèrica. Al final, malauradament, l'esforç ens va passar factura i no es va aconseguir la tant anhelada victòria.

Per part del Baix Maestrat Benicarló van jugar: Laura a la porteria, Cris (2), Rosa Mari, Arantxa (8), Juliana (1), Sheila, Vanessa (2), Alamu, Aroa (1) i Jennifer (1).

SÈNIOR MASCULÍ

C. B. SAGUNT - 25
CH BENICARLÓ - 22

Partit molt estrany el jugat en terres del Camp del Morvedre contra el tercer classificat. Els caduferos guanyaven de 8 gols a la primera part (7-15, minut 29). Un canvi defensiu local en la segona part va propiciar que el Sagunt capgirara el marcador.

Per part del Benicarló van jugar Joel i Miguel a la porteria, David, Pau, Àngel, Mustafà, Jesús, Víctor, Fede, Jose i Rubén.

Carxofes salvades de la gelada eren cuinades en les barbacoes

ve de la pàgina anterior

Mucbe va acollir les primeres jornades tècniques de la Carxofa, amb una conferència que sota el nom "Els productes de qualitat i el seu futur a Europa", impartia Juren Ignacio Macua i el president nacional de Asaja, Pedro Barat. L'acte va estar presidit per la consellera d'Agricultura, Maritina Hernández, que va participar de manera activa en la trobada on van assistir representants de tots els sectors agrícoles de la ciutat. Ja a la nit, la carxofa de Benicarló es vestia de gala per a rebre l'homenatge de la societat benicarlanda, que molt ha d'agrair-li a la preuada hortalissa. L'acte servia, a més, d'excusa per a homenatjar al matrimoni compost per Juan Melet i María Ortiz. El sentit reconeixement va vindre de part dels llauradors de la ciutat, que no van voler deixar passar l'oportunitat d'atorgar un merescut acompliment a una parella bolcada des de ben menuts en el dur treball del camp. El moment més emotiu el va protagonitzar Santi Santamaría qui, després de rebre el màxim guardó de la festa, ho va compartir amb ells assegurant que eren els veritables mereixedors del guardó.

SEGON PLAT: CARXOFES TORRADES

La carxofa de Benicarló es va presentar el dissabte davant els seus devots comensals nua de tot condiment superflu i amb el cor condimentat amb sal i oli. La forma més senzilla de cuinar les carxofes es va ensenyar del menú del sopar de centenars de paladars que, ansiosos, van participar en la multitudinària torrà popular que es va servir en la plaça Constitució. Dues tones de carxofes salvades de la gelada que va assotar aquesta setmana els camps benicarlandos eren cuinades en les barbacoes que es

van habilitar a l'aire lliure, a les portes de la Cambra Agrària. Allí, un regiment de voluntaris procedents de diferents entitats, es maldaven per a preparar el producte i deixar-lo llest per a passar pel foc. "Els donem un colp en la boca per a obrir-li el cor, li posem un raig d'oli i un poc de sal i al foc", va explicar un membre del consell regulador. I a poc a poc, una cadena humana perfectament organitzada anava preparant i rostint el producte en les barbacoes. Mentre, la cua de públic no parava de créixer davant les taules expenedores. A les vuit de la vesprada van començar a servir-se les racions que, a raó d'un euro cadascuna, van volar literalment de les mans dels repartidors. La torrà popular va ser

l'acte central de la jornada, que va servir a més perquè nombrosos velers es feren a la mar per a competir en la IX Regata de la Carxofa on, per primera vegada en la seua història, no es va poder celebrar el concurs gastronòmic. I és que la falta de producte en el camp sí va passar factura a aquest tradicional acte, que es va veure despulat del seu vessant gastronòmic. El programa de RNE "No es un día cualquiera" va congregat també a nombrosos curiosos, que van gaudir amb la bona ràdio i amb entrevistes en directe com la que es va realitzar a Ripollés. El concurs de Tir i Arrossegament o la Ruta dels pinxos de carxofa van ser altres dels actes de la jornada.

Missió quasi impossible la de trobar una taula el diumenge en un restaurant

ve de la pàgina anterior

I LES POSTRES: LA DEMOSTRACIÓ GASTRONÒMICA

Missió quasi impossible la de trobar una taula el diumenge en un restaurant de Benicarló, o un racó en la barra d'un bar. L'inici de les Jornades Gastronòmiques en els establiments de la ciutat i la fi de la Ruta dels pinxos en els bars va ser excusa més que suficient per a milers de persones, que 'van envair' la ciutat amb la sana intenció d'acabar amb les poques carxofes amb denominació d'origen que havien sobreviscut a les intenses gelades d'aquesta setmana. Més de seixanta autobusos, tres-centes autocaravanes i centenars de motoristes procedents de diferents punts de la geografia espanyola van posar rumb a Benicarló, trencant totes les previsions i aconseguint establir un nou rècord en aquesta singular celebració. I és que el programa d'actes era d'allò més atractiu. La jornada va començar d'hora, amb l'eixida de la Regata de la Carxofa des del port esportiu. En els bars participants de la Ruta de la Carxofa, les racions es quedaven curtes per a satisfer la demanda dels centenars de consumidors que van decidir esmorzar un pinxo de carxofa. L'acte central del matí, no obstant això, va ser la Demostració Gastronòmica que va congrega a 34 restaurants de Benicarló, Peníscola i Vinaròs, convertint la senzilla hortalissa en tot un menjar elevat-lo a la categoria de *delicatessen*. Una vegada més els experts cuiners benicarlans van aconseguir traure els millors sabors a l'humil carxofa. Tiramisú de carxofa, pastís de coco i carxofa, saquets amb botifarra de Burgos foie i carxofa, i altres combinacions que van aconseguir sorprendre una vegada més als més exquisits paladars. A les onze del matí

quedava inaugurada la mostra als voltants del carrer Joan Carles I i plaça de la Constitució. Una hora després, començava el repartiment de racions amb els tiquets que s'havien adquirit en el punt de venda habilitat per a l'ocasió. Per sis euros, els consumidors tenien dret a tres racions i una beguda. Donada la quantitat de públic assistent a l'acte, els exquisits menges van volar en qüestió de minuts. A continuació, qualsevol lloc era bo per cruspir-se els plats aconseguits: jardineres, bancs o el fred sòl es van convertir per uns

minuts en improvisades taules on assaborir les degustacions. Molts dels comensals tenien altra cita gràcies a la reserva que havien efectuat en diferents restaurants de la ciutat. I és que aqueix mateix dies van començar les Jornades Gastronòmiques que, al llarg d'un mes, serviran, per mòdics preus, menús relacionats amb la carxofa de Benicarló. La prova de foc està superada: la Festa de la Carxofa de Benicarló arriba a la seua majoria d'edat amb la demostració palpable que està més que consolidada. Llarga vida a la Festa de la Carxofa.

ANEM SUMANT

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Amb la victòria aconseguida pel nostre equip al camp anomenat Javier Marquina, del Grau de Castelló, el CDB encadena una sèrie de dues victòries consecutives. Això que acabo d'escriure no sé si té molta importància, però fa que no ens allunyem del tot dels llocs que fan més fàcil el retorn a la regional preferent de l'equip del poble. No puc oblidar la purga a la que el nostre club està sotmès aquesta temporada. Aquesta treballada victòria dels nostres es va produir davant d'un equip amb certa solera com és el San Pedro, que així van voler nomenar els grauers l'equip del seu poble tot recordant les seues característiques marineres. Perquè no sé si cal recordar que Sant Pere no només és el cap de la porta principal d'accés al cel i l'amo de les claus, sinó que també fa hores extraordinàries tot vigilant els homes de la mar. Encara que pel que sembla ara li donen més feina les tasques de la porteria i no es pot dedicar tot el que ell voldria a ajudar a la gent de la mar. Així, es veu que aquesta setmana al sant protector se li ha acumulat la feina o ha estat ocupat tot fent córrer els mobles, i ha deixat un dels equips que porta el seu nom sense la seva apostòlica protecció tot precipitant la seua derrota. Tota aquesta perífrasi es pot reduir en una conclusió molt més prosaica i que malauradament toca de peus a terra i ens desperta d'un petit somni. Efectivament, la victòria dels nostres es va produir davant del San Pedro "B", de la mateixa manera que fa dues setmanes vam perdre a cada davant una altra lletra "B". És a dir, que no només estem jugant amb pobles molt més petits que el nostre sinó que, a més a més, ens la juguem contra segons equips. Això, he de reconèixer-ho, esdevé una mica humiliant. Jo no sé com aguanto i vaig tots els diumenges al camp a vore allò que no es pot explicar d'una manera

espiritualment correcta. He anomenat l'esperit perquè és molt dur vore, setmana rere setmana, com certs equips que no ens haurien d'arribar a la sola de la sabata, ens planten cara per tal de fer-nos la punyeta. No seré jo qui diga quina és la categoria a la qual ens mereixem estar, però també s'ha de reconèixer que estem on estem pels mèrits dels aficionats —entre quals jo em conto— que potser no han donat el seu suport a l'equip quan més falta li ha fet. De moment ens trobem a vuit punts del primer classificat, que no és un altre que el representant del poble que està més al nord que el nostre, i a tres del segon classificat, que és el Catí. No s'ha de perdre l'esperança i recordar als jugadors la lletra del nostre himne: "esforç i coratge vos demana, l'orgull de l'afició benicarlana". Segurament, i ho dic de debò, no hi ha cap lletra a cap himne, ni a la segona B, que siga millor que la nostra. Algun dia dedicaré aquest espai a comentar-la perquè la veritat és que s'ho val.

La notícia de la setmana és que el nostre equip ha fitxat un parell de jugadors: Samuel i Josué, noms bíblics, que jugaven un equip de Castelló anomenat Meridiano (sí, com aquell mític programa de ràdio que dirigia Antonio Conejero, o com aquella famosa agència de transports) que milita a la segona regional. La qüestió és: podem qualificar el fitxatge de dos jugadors de la segona regional amb la paraula reforços? Però els fets són els fets i no es poden amagar. El partit d'aquesta jornada es va guanyar gràcies a un gol del debutant Samuel, que es veu que va jugar al Traiguera.

Aquest cap de setmana el Benicarló torna a jugar fora de casa, concretament al camp de l'Orpesa, una característica del qual és que a la part nord es troba envoltat d'uns enormes edificis plens de balcones amb magnífiques vistes a la gespa artificial del mateix. Esperem guanyar per tercera vegada consecutiva.

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

A Lugo, el Benicarló, rep un fort correctiu

text VICENT FERRER

4 AZKAR LUGO: Mendiola, Mimi, Hugo, Miguel, Genaro; cinc inicial; Rafa López, Adri, Gil, Matamoros i Antonio.

0 BENICARLÓ AEROPORT CASTELLÓ: Diogo, Vadillo, Chaguinha, Lolo, Retamar; cinc inicial; Xapa, Chicho, Javi Alonso i Joselito.

ÀRBITRES: Felipe Madorran i Gereta Ramírez, del col·legi basc. Ensenyaren tarja groga als locals Genaro i Matamoros; al visitant Diogo.

GOLS: 1-0 min. 35, Rafa López. 2-0 min. 35, Mimi. 3-0 min. 38, Hugo. 4-0 min. 40, Miguel.

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el Pavelló Municipal de Lugo davant 1.500 espectadors.

Fort correctiu el que va rebre la passada setmana el Benicarló Aeroport Castelló en la pista de l'Azkar Lugo, en un partit que es va resoldre en els últims

cinc minuts, on els benicarlandos van pagar molt car no haver encertat en les oportunitats que van anar gaudint al llarg del partit.

Un primer temps on els sistemes defensius van imposar la seua llei, amb els dos equips pressionant-se, després d'una forta eixida de l'equip gallec que va saber contenir el conjunt que entrena Juanlu Alonso, però una vegada anivellat el partit no van poder marcar en les ocasions de gol que van tenir.

En la represa més dels mateix, forta eixida del Lugo i contraatacs benicarlandos que de nou no van cristal·litzar. L'empat feia preveure que el tècnic local trauria porter jugador i en un minut van trencar per dues vegades la saga benicarlanda. De perduts al riu i Alonso també va optar per jugar amb cinc, però la jugada no li va eixir bé, ja que a més de no marcar el Lugo marcà dos gols més a porta buida.

Fort correctiu el que va rebre la passada setmana el Benicarló Aeroport Castelló en la pista de l'Azkar Lugo, en un partit que es va resoldre en els últims cinc minuts, on els benicarlandos van pagar molt car no haver encertat en les oportunitats que van anar gaudint al llarg del partit.

Tir i arrossegament Carxofa de Benicarló

text GREGORIO SEGARRA

El 29 i 30 de Gener es va celebrar, en la Pista del carrer Boters de Benicarló, el VI Tir i Arrossegament de la Carxofa, que en aquesta ocasió puntuava per a la Lliga Federació.

En 1a Categoria el guanyador fou Enrique Platero, d'Utiel, amb el cavall "Atrevit"; en 2a, Juan Antonio

Senar, de Benicarló, amb "Willy"; en 3a categoria, Manolo Ruiz, de Benicarló, amb "Brillant", que a més va aconseguir la "Carxofa de Cristall" a la major distància recorreguda; en 4a categoria va guanyar Antonio Senar, de Benicarló, amb "Tyson" i en la categoria reina, la 5a, per a cavalls de més de 521 kg, va obtenir la victòria el també benicarlando Andrés Serrat, amb "Rogante". La prova va estar organitzada per l'Associació "Amics dels Cavalls" de Benicarló i va repartir més de 3.000 € en premis.

SORIANO I MIRALLES, NOMS PROPIS AL PLE

text NATÀLIA SANZ

El ple ordinari corresponent al mes de gener va rebre la notificació del decret d'alcaldia de la restitució de les seues responsabilitats al regidor popular Ramón Soriano després de ser absolt en un procés judicial en el qual se'l va jutjar per presumptes coaccions. A més, es va acceptar el canvi de portaveu en el grup municipal socialista, càrrec que assumirà Xaro Miralles.

De l'ordre del dia es va aprovar per unanimitat la transmissió de la titularitat dels terrenys que ocupa l'antic col·legi Jaime I en favor de la Generalitat Valenciana. En el solar, està previst que es construïska l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI). En la mateixa línia d'actuacions, es donava llum verda a la transmissió dels terrenys que ocupen els IES Ramón Cid i Joan Coromines. El Ple també aprovava la creació del servei del Centre de Dia de Persones Majors Depenents i acordarà el traspàs de la seua gestió al OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats). El Centre, situat en el carrer de València, serà inaugurat en breu i oferirà 16 places. Per altra banda, en el torn de preguntes, el BLOC requeria

l'equip de govern per la que consideren una situació de insalubritat que en repetides ocasions han denunciat els veïns de la zona del Corral del Petiquillo, al desbordar-se les aigües residuals d'un habitatge particular. Malgrat que els afectats han denunciat la situació per escrit a l'ajuntament, no s'ha posat solució. El Bloc també va requerir l'equip de govern sobre la falta de senyalització horitzontal en la ciutat, lamentant que solament s'estiga reposant la de la zona centre.

MASTURBACIÓ PÚBLICA

text 3X4.INFO

La policia local identifica al client d'una tenda de moda després d'alertar les dependentes de la presència de l'exhibicionista. Les dependentes de la tenda de moda del carrer Doctor Ferrán de Benicarló es van emportar un inesperat esglai al trobar-se en els emprovadors amb un home que, amb la cortina oberta i els pantalons baixats, es masturbava enfront de l'espill. El subjecte, que va ser identificat per la Policia Local, va entrar en la tenda amb la intenció de provar-se uns pantalons. A continuació es va dirigir als emprovadors on havia altres dues clientes, amb les quals va conversar. Al poc una d'elles es va marxar. Una de les dependentes, fent el seu treball, va entrar a arrebregar els penjardes i vigilar en el passadís es va trobar amb aquesta persona, amb els pantalons baixats i enfront de l'espill. "Em vaig apartar d'on estava i em vaig dirigir a contar-ho a una companya. Tenia por per si tenia problemes o era un psicòpata i em vaig posar nerviosa per si ens treia algun ganivet o qualsevol altra cosa i perquè havia una senyora major en altre

emprovador", va explicar una de les dependentes que va viure en primera persona el succés. "Mai ens havia passat alguna cosa així, ens espantem i la meua companya va fer sonar l'alarma", va relatar a www.3x4.info.

Malgrat això, l'home s'ho va prendre amb calma i va tardar uns 10 minuts a eixir de l'emprovador. "Ho va fer tranquil i fins i tot va parlar dos o tres minuts amb la meua companya. Era bru, duia un capell i una jaqueta negra", va assenyalar. Quan estava ja en la vorera del carrer va arribar la policia local i es va posar en el Todohogar, la tenda del costat, d'on va ser abordat pels agents. "Es va defensar dient que no havia robat res, li vam dir que estava lleig el que havia fet ací dins i no va dir res més", van explicar. Els fets van tenir lloc a les 11.18 hores. Les dependentes van consultar al ser requerides pels agents per a presentar denúncia al propietari de la tenda, que avui decidirà si denuncia o no els fets. "Ja havia passat alguna cosa així" En el mateix carrer l'empresa posseeix altra tenda de sabates. Les companyes de la tenda de calçats van explicar que en alguna ocasió havien vist com un home es baixava els pantalons i exhibia els seus genitals

ACCIDENT DE TRÀNSIT AL CARRER MARE DE DEU DEL CARME

text NATÀLIA SANZ

La Policia Local de Benicarló ha obert diligències contra una conductora que no tenia permís de conducció i va tenir un accident de trànsit. Els fets van succeir a les 23:10h., quan al prendre el carrer Mare de Déu del Carme, la conductora va perdre el control del vehicle. A conseqüència de la distracció,

va destrossar un bolardo de la vorera i es va estampar contra la façana d'un habitatge unifamiliar, provocant danys materials. Els agents es van desplaçar fins al lloc dels fets alertats pels veïns, que, espantats per l'impacte, van advertir als agents del succés. La Policia Local va iniciar els tràmits per a instruir diligències per un presumpte delictes contra la seguretat vial al circular la conductora mancant de permís de conducció.

NOU CENTRE DE CONVIVÈNCIA MUNICIPAL

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló està estudiant la construcció d'un segon centre de la Tercera Edat en el municipi, atenent el creixement poblacional.

L'anunci ho feia la regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, durant l'acte d'inauguració de la reforma de l'actual centre, situat en el carrer Doctor Fleming. "Hi ha en ment un nou centre, però encara és prompte per a anunciar res", va explicar l'edil. En l'actualitat més de dos mil socis formen part del Club de la Tercera edat, encara que els usuaris de les múltiples activitats que es desenvolupen en el centre són més nombrosos. Les obres de remodelació, a més, han permès recuperar la titularitat municipal de l'espai, que estava cedit en la seua totalitat a l'entitat. "Ara només està cedida una part a l'associació, la resta és de l'ajuntament", va detallar Vallés. Després de les obres realitzades, l'antic Club de la Tercera Edat s'ha convertit en un flamant Centre de Convivència Municipal per a persones majors "dissenyat per a afavorir el benestar de la Gent major i promoure les relacions personals i assegurar la seua participació social i comunitària". Per això, el Centre compta amb una extensa oferta de serveis que van des de bar-cafeteria, perruqueria, espai d'informàtica, espai de lectura, sala de conferències i cinema, sala de billar i jocs de taula, sala polivalent, gimnàs, vestuaris, sala de treballs manuals i unes oficines on s'implantarà un punt

d'informació municipal per a la tercera edat. En breu també s'incorporaran els serveis de podologia, estètica, fisioteràpia i restaurant, que estan pendents de licitació per part del consistori.

Les obres han consistit a fer la distribució interior i construcció de banys en la primera planta, la instal·lació d'aire condicionat i calefacció, la reforma dels banys de la planta baixa, la reforma i dotació de la cuina i magatzems i l'acondicionament de les rampes d'accés al centre. A més, s'ha equipat el Centre amb mobiliari, s'han fet millores en la instal·lació elèctrica, s'han col·locat cortines, equips audiovisuals, etc. El cost de tots aquests treballs ha superat els 250.000 euros, dels quals 100.505,60 euros s'han finançat a través del Pla Estatal i la resta, 150.000 euros, han anat a càrrec de l'Ajuntament.

Entrevista

ve de la p gina anterior

- Un dels mèrits del llibre, al meu parer, és la cura que has tingut del llenguatge. És una cosa que sembla que cada vegada et preocupa més. Estic en el cert?

Sempre m'ha preocupat el tractament del llenguatge, és un aspecte cabdal en la creació literària tal com jo l'entenc. Potser sí que cada vegada em preocupa més... intento fixar-me tot el que puc i mirar de ser el més precís possible, sense renunciar a pinzellades poètiques, però sense perjudicar el pinyol narratiu. Potser és també una petita aportació contra l'empobriment i les imprecisions del llenguatge que vivim.

- En algun relat, "L'oncle Mas", "Maniquins fumejants", per exemple, hi ha algun component de la realitat. Busques en la realitat la inspiració de la teua literatura?

De sempre, i més encara en aquests moments, la realitat és tan polièdrica i farcida de ficcions i virtualitats... He tingut etapes més experimentalistes, però ningú no surt volant del tot. I això que en diem realitat – i que potser demanaria molta matisació llarga que ara no podem fer – té molts de plànols i és difícil, quasi impossible, de copsar sencera. Però sí, fonamentalment, l'observació de les realitats em dona la majoria de materials, i no només amb els contes. Ara, no renuncio mai a certa textura poètica, potser per això algun crític diu que sóc un prosista impressionista... crec que aquesta pinzellada és una de les meues especialitats o segell personal. Tot i que a "No és el que sembla", diria que hi ha un narrador més pur, menys impressionista.

CONFERÈNCIA: "Tratamiento integral de la enfermedad de Alzheimer."

text i foto JAUME ROLÍNDEZ FONOLLOSA

Organitzat per AFA Benicarló i a la Sala d'Actes de Caixa Benicarló ha tingut lloc la conferència "Tratamiento integral de la enfermedad de Alzheimer. El reto de la demencia en el siglo XXI" que ha estat impartida conjuntament per Salvador López Penalba psiquiatra de la Unitat de Salut Mental de l'Hospital Comarcal de Vinaròs i per Josep Zaragoza Brunet, neuròleg de l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa.

Els ponents van comentar algunes de les particularitats de la demència d'Alzheimer i del deteriorament físic i psíquic que ocasiona als malalts i als cuidadors. Van publicitar també l'existència d'una CMV - Clínica de la Memòria a Vinaròs- que han creat amb la finalitat de diagnosticar i tractar la malaltia de l'Alzheimer mitjançant un equip especialitzat i multidisciplinat.

Com a punt i final de l'acte els conferenciants van respondre a un interessant apartat de preguntes.

ENTREVISTA AMB JOSEP IGUAL

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Josep Igual ha publicat recentment un nou llibre de relats, "No és el que sembla". Aquests dies es troba molt enfeinat fent presentacions promocionals del llibre, però ha tingut l'amabilitat de concedir-nos una part del seu temps per a parlar d'algunes qüestions del llibre i aquest ha estat el resultat.

- La majoria dels protagonistes dels teus relats són personatges marginals, perdedors, solitaris... Què tenen aquests personatges que et resulten tan atractius?

Aquests personatges em permeten estripar aparences. Són el fum que delaten les flames de les injustícies. Em resulten simpàtics, no ho nego, potser els comprenc o els sento de la família, i són poc convencionals i donen molt de joc narratiu. A més, anem veient que cada dia hi ha més gent que és expulsada de, diguem-ne, certes normalitats economicistes.

- L'erotisme té un protagonisme molt important en totes les narracions, però mai no hi ha tendresa, afecte... sinó que sovint hi ha infidelitat, descàrrega de la pulsio sexual, la parella com un simple cos... per què li has donat aquest tractament?

L'erotisme forma part de la comunicació i dels malentesos humans. I, per aquests solars nostres, amb certes repressions i esbiaixades educacions emocionals que hem tingut, més d'una generació s'ha format un embolic considerable. Aqueixos embolics – alguns desconjuntats o directament malaltissos– expliquen moltes coses que van passant i que apareixen als periòdics. Però, crec que en més d'un dels relats sí que hi ha tendresa, tot i que sí que predomina una veu narradora que només s'ho mira i descriu, deliberadament apartada o freda, perquè pretenia certa musculatura estrictament narrativa. Moltes d'aqueixes pulsions dels personatges del llibre responen també als estímuls que la cultura de masses va inoculant insistentment.

- Una novetat d'aquest llibre ha estat la introducció de la ciència ficció i l'onirisme. Què has descobert en aquests móns?

Creo que d'onirisme, més o menys n'hi ha també en altres llibres. I d'element fantàstic diria que també. La ciència ficció que empro a "No és el que sembla" és molt irònica i alhora avisadora de per on estem anant amb les accelerades deshumanitzacions. Alguns dels relats d'aquest caire parteixen d'idees a no desatendre d'Orwell o Huxley. Ja hi ha molts elements ara mateix que apunten que podem fer cap a això, i l'afer és força inquietant. I, és clar, la ciència ficció permet els registres al·legòrics.

- Una qüestió que m'ha cridat l'atenció és la banda sonora del llibre, en la majoria d'històries apareixen músics, generalment rockers americans i anglesos dels anys 60 i 70. Has volgut fer un homenatge a aquesta generació? Ho has fet servir per a crear l'ambient del relat?

En la majoria dels meus llibres hi ha referències musicals. La música –ja saps que també en faig– forma part important de la meua vida, i és lògic que es note als textos. Però, en algun cas, en algun dels relats, sí que té una funció ambiental o ajuda a fixar cronològicament els personatges principals i les escenes.

- Un tema que apareix en alguns dels relats és la banalització creixent de la societat actual. És això el que porta els personatges a la marginació i a la solitud, i en definitiva, a no adaptar-se a aquest món?

A alguns dels personatges, diguem-ne més il·lustrats o sensibles, sí que és la banalització que els foragita –o ells s'aparten –, però en altres, la majoria, és l'explotació o la crua injustícia que els desplaça.

- Un dels mèrits del llibre, al meu parer, és la cura que has tingut del llenguatge. És una cosa que sembla que cada vegada et preocupa més. Estic en el cert?

Sempre m'ha preocupat el tractament del llenguatge, és un aspecte cabdal en la creació literària tal com jo l'entenc. Potser sí que cada vegada em preocupa més... intento fixar-me tot el que puc i mirar de ser el més precís possible, sense renunciar a pinzellades poètiques, però sense perjudicar el pinyol narratiu. Potser és també una petita aportació contra l'empobriment i les imprecisions del llenguatge que vivim.

RECURS AL CONVENI AMB VAERSA

text NATÀLIA SANZ

El BLOC per Benicarló presentarà un recurs a l'acord plenari que va aprovar el conveni amb VAERSA encaminat a autoritzar la instal·lació de la planta de transferència en el municipi. Els nacionalistes han demanat "l'informe tècnic que garanteix que no es van a produir danys en el nostre medi ambient", com assegura l'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca.

L'edil d'Urbanisme ha manifestat en repetides ocasions que la llicència concedida a Vaersa per a l'obertura de la planta de tractament de residus sòlids inorgànics, és suficient.

José Luís Guzmán, portaveu de la formació, va assegurar que "tenim notícies que aquest tipus d'instal·lacions produeixen lixiviats, i el pou d'aigua potable que abasteix a Benicarló està a menys d'un quilòmetre de la futura planta i no sabem si li va a afectar". A més, Guzmán va recordar que al costat del solar on se situarà, es troba el camp de motocròs municipal "i no creiem que siga molt saludable". Basant-se en aquestes premisses, els nacionalistes recorreran l'acord plenari, punt en el qual es van abstenir en la votació i sobre el qual ja van manifestar les seues reticències. "Hi ha una possible repercussió molt forta en el nostre terme municipal per la ubicació d'una planta de transferència, com ha passat en altres municipis, i volem tenir informació", va reiterar.

Guzmán es va mostrar sorprès per la falta de projecte per a realitzar les obres. "A qualsevol veí de Benicarló per a obtenir una llicència d'activitat li obliguen a

presentar un projecte", va indicar. En aquest cas, l'edil d'Urbanisme ha manifestat en repetides ocasions que la llicència concedida a Vaersa per a l'obertura de la planta de tractament de residus sòlids inorgànics, és suficient per a cobrir les necessitats de la nova planta, que se situarà en el mateix recinte. El ple de l'ajuntament de Benicarló va aprovar dijous passat un conveni amb Vaersa pel qual el consistori rebrà 50.000 euros en compensació pel desgast de camins rurals que es produirà com a conseqüència del pas de camions d'escombraries procedents de diferents municipis del Consorci de Residus. El vistiplau de l'equip de govern va ser durament criticat pels membres de l'oposició, ja que tant socialistes com nacionalistes temen que les instal·lacions produïsquen lixiviats a causa de la compactació de les escombraries. Les obres d'acondicionament del solar ja han començat i està previst que duren unes cinc setmanes.

CANVIEN EL SENTIT DE JOAN CARLES I

text i foto REDACCIÓ

El sentit del trànsit del carrer Joan Carles I, un dels vials principals del municipi canvia de sentit per a evitar el col·lapse del centre de la població.

Els problemes de circulació de Benicarló, agreujats pel disseny dels seus vials, han estat objecte de diversos estudis per empreses especialitzades. Les dades obtingudes en les diferents enquestes i aforaments realitzats, mostren que en la Plaça Constitució, encreuament dels carrers Peníscola i Passeig Marítim, conflueixen al voltant de 15.000 vehicles diaris amb intenció d'entrar en Pius XII, procedents de la zona sud del municipi. La configuració d'aquesta última via no permet que, en les hores punta, pugui ser absorbit tot aquest trànsit amb la fluïdesa

necessària. En els últims mesos, les obres dels carrers que accedeixen o ixen de Pius XII han agreujat aquesta situació. Així les coses, des del departament de Governació han decidit el canvi en el sentit de la circulació del carrer Joan Carles I, que creua de sud a nord el centre de la localitat. Amb la proposta realitzada es pretén que els prop de 6.000 vehicles que provinents de Pius XII que es dirigeixen a Joan Carles I i Rei En Jaume puguin accedir directament a aquestes vies, des de la Plaça Constitució sense necessitat de col·lapsar Pius XII. Aquest canvi es realitza com pas previ a altres mesures, com el canvi de sentit en Pius XII, atès que s'ha observat en els aforaments realitzats, que en el sentit contrari la intensitat mitja de vehicles que pretén entrar en Pius XII és notablement inferior, permetent així que el trànsit en aquesta via pugui ser més fluid.

Intersindical Valenciana es concentra en solitari contra la retallada de les pensions

Un centenar de delegades i delegats de la Intersindical Valenciana es van concentrar divendres, 28 de gener de 2011, davant la Delegació del Govern a València per fer palés el seu rebuig a l'acord sobre les pensions signat entre el govern espanyol i els sindicats UGT i CCOO

Per al Sindicat, aquest acord suposarà, de fer-se efectiu, una retallada sense precedents de les pensions de les treballadores i treballadors en augmentar-se l'edat de jubilació als 67 anys; augmentar el període per determinar la quantia de les pensions dels 15 anys actuals a 25 i augmentar els anys per cobrar la totalitat de pensió de 35 anys a 37.

Intersindical Valenciana considera que aquesta retallada afectarà molt negativament a les pensions en reduir-se la quantia de les pensions en haver-se augmentat de 15 a 25 anys el període de còmput i per haver de cotitzar 37 anys per cobrar la totalitat de la pensió. Es tracta, doncs, d'un acord que farà que les persones treballadores hagen d'allargar la seua vida laboral per cobrar una pensió i que les persones pensionistes cobren menys diners, entre un 20 i un 25 menys que en l'actualitat.

A més, el Sindicat considera fals que el sistema de pensions podia fer fallida en 2025. Aquest és un argument interessat, que s'utilitza per justificar la retallada i per potenciar els plans de pensions privats que és, en definitiva, el que es pretén amb totes aquestes polítiques. Per això, la Intersindical Valenciana afirma que no calia cap reforma de pensions en aquest sentit. Per contra, calia augmentar les pensions més baixes.

D'altra banda, aquest acord no contempla una rectificació de la reforma laboral. Una rectificació que va ser exigida per milions de treballadores els passats 29 de setembre en la Vaga General i 18 de desembre en les manifestacions que es van fer arreu de l'Estat Espanyol convocades per la Intersindical Valenciana i altres sindicats. Així doncs, assistim a un nou augment de l'atur que ens situa en una xifres superiors a 4.600.000 persones aturades que posen en evidència que la reforma laboral no serveix per crear ocupació sinó per abaratir els costos socials i els acomiadaments.

Finalment, la Intersindical Valenciana afirma que estem davant d'una altra volta de rosca en contra dels drets socials, laborals i econòmics dels treballadors per fer-los pagar una crisi que no han generat.

València, 28 de gener de 2011

L'EXALTACIÓ DE L' "IMPUTISME"

No hem llegit que cap fiscal o jutge –tant amatents a perseguir altres "ismes"- hagen intervingut en l'escandalós *affaire* esdevingut a Sevilla, en la convenció "nacional" –dels no nacionalistes- del PP: efectivament, en accedir l'imputat Camps a la sala, tots els presents sense excepció –uns 300- han esclatat en fervorosos aplaudiments que, l'encara president de la Generalitat Valenciana, ha agraït amb el gest del seu somriure buit i inexpressiu. El mateix ha succeït quan, amb posat de satisfacció xulesca, un altre imputat dels "populars valencians", el regidor de l'alcaldeia Barberà, Bellver, s'ha fet present entre l'auditori: nous aplaudiments i *vítores*.

Algú hauria de proposar incloure al codi penal, una tal figura delictiva d'exaltació de l' "imputisme" i portar –col·lectivament- davant l'Audiència Nacional a tota la rècua de coimputats que hi combreguen.

Marc Antoni Adell

DEGRADANT

Que es deixen d'emetre els programes informatius i de debat de CNN+, amb l'excusa de sanejar (i) l'economia de la cadena, ja és ben trist i denota el baix nivell intel·lectual –i democràtic- del projecte d'emissora que mantenen els seus "responsables". Però, si en el lloc d'un programa presentable i civilitzat –ara suprimit- et trobes amb un altre –"Gran Hermano"- que ja havia suscitat la crítica generalitzada de les veus més qualificades i dels sectors més seriosos i confiats, esdevé un autèntic atemptat contra el bon gust i la moral.

Decididament el nou CNN+ es guanya, a pols, la condició de telescombraria, amb una programació denigrant. Dificilment es podia haver caigut més baix.

Marc Antoni Adell

laveubenicarlo@terra.es

ve de la p gina anterior

Domini del tema

Fa uns anys un personatge ara molt popular solia introduir les seues intervencions extemporànies des de la grada del públic amb la frase: "Jo no sóc un especialista en el tema, però he llegit bastant i...". La cosa deu anar per ací quan el nostre regidor d'Agricultura i alguns representants de la Festa de la Carxofa van haver d'anar unes setmanes abans a Can Fabes (el restaurant de Santi Santamaria) per a conèixer la persona a qui volien premiar. Vist el que tenim damunt, segurament era un viatge imprescindible que el pressupost de la ciutat no es podia estalviar. I no ens el vam estalviar.

Convidats

I després de saber qui hi era, tocava la fartera. I pel que sembla van quedar ben servits. Els representants benicarlans a tan magne esdeveniment d'identificació del personatge i del seu restaurant, segons ens han xiulat, van ser: Eduardo Arín, Carlos Salinas, Menchu Soriano, Guillermo Edo i Jordi Marzá. IVA inclòs el menú de la casa val 228 €, però segons contenen els mateixos comensals van ser convidats pel propi Santamaria. Menys mal.

Organització carxofista

Una lectora ens envia la foto del que li van donar a la demostració gastronòmica després de pagar 6 euros, fer un hora i mitja de cua i barallar-se amb quatre senyores... Diu que són uns... i que no pensa tornar-hi mai més. De la mateixa opinió són un bon grapat de persones que es van quedar amb el tiquet a la mà, sense res per tastar (enteneu *degustar*) i sense saber a qui reclamar. Com cada

any, les racions són només per als del poble, que es posen una hora abans de l'hora oficial a fer cua. Els de fora, com ningú no els explica res s'esperen que sone el coet, van a un restaurant, fan la cua, demanen una ració i se'n van a un altre per tastar-ne una altra, sense saber que ja no queda res de res. A eixes hores, els qui venien els tiquets ja havien desaparegut amb la caixa plena i deixant els no-degustadors amb panxa i butxaques buides

Fira constitucional

I si volíem fer gràcia, per vestir més tots els esdeveniments carxoferils d'aquesta festa, van muntar una fira, d'agricultura i artesanía, a la plaça més concorreguda del poble. Pensàvem que allí trobaríem tota mena de curiositats agrícoles i artesanes relacionades amb la nostra hortalissa destacada o almenys amb el camp on es conrea. Doncs, bufa la gamba, a la paradeta de les olives i adobats (era l'única que realment tenia relació amb l'agricultura), alguna conserva allí mesclada hi podia haver de carxofa però la resta de paradetes... El que més relació podia tenir amb la carxofa devia ser el lluminós que hi havia penjat al mig de la plaça.

SER Mediterráneo de quilo...

Una regla de tres senzilla. Si el *Periódico Mediterraneo* del

passat dimenge 30 i el locutor d'una emissora de la Sociedad Española de Radiodifusión, dilluns al matí, diuen que a la torrada es van repartir 2000 carxofes i els organitzadors de l'acte comenten que se'n van fer 2000 quilos, cal inferir per tant que cada carxofa pesava un quilo. És més, si alguna no en pesava més que mig és perquè n'hi havia que en pesava quilo i mig.

... i Nacional de España

I aquesta de RNE. Diumenge de matí. El saló d'actes del Coromines ple de gent, no hi cabia ni una agulla, la gent asseguda a terra en als passadissos. Pepa Fernández pregunta: quanta gent és de Benicarló? Alcen la mà quatre. Continua... quanta gent és de València? Un autobús sencer. I de Castelló, quanta gent ha vingut? Un altre.

Ja ho havíem dit abans, "de fora vindran que de casa ens trauran". Bé, ens traïem nosaltres, perquè no ens poden traure d'un lloc si no hi hem anat abans. És a dir, que si no apreciem les coses de qualitat que ens porten... així ens funcionarà tot. Passa el mateix amb el teatre i els espectacles que es programen a l'auditori... s'omplen de vinarossencs! I els benicarlans, ni cas. Ara que, a Peníscola, als actes culturals sembla que un dia en van veure un, de peníscolà. Fa anys.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Carxofes empenyades

Ja ho vam dir la setmana passada que açò de la carxofa d'or no convencia ningú i a fe que així ha estat. I és que el món dels restauradors local no estava massa d'acord amb donar-li el guardó a una persona que té una visió de la cuina espanyola massa particular. Tant particular que l'ha dut a enfrontar-se, amb arguments no massa "restauradors", a restauradors (valga la redundància), que l'havien palanquejat al més alt i que ell ha desprestigiats, creant polèmiques innecessàries. O almenys és això el que diuen. Però també en el sector primari, entre els llauradors hi ha males cares. El motiu ací és que una vegada més el guardó se'n va fora de Benicarló. Encara sort

text LA COLLA DE TAFANERS

que al final del discurs, Santamaria, va dir allò que és obvi i que els nostres polítics sempre obliden: "...que (tot això és possible) sobretot gràcies als pagesos que treballen la terra, homes i dones, amb qui aquest país està en deute permanent".

La carxofa de l'alcalde

Sant Vicent Ferrer sempre portava darrere d'ell uns escrits perquè prengueren nota dels seus discursos, especialment complicats de transcriure per la gran quantitat d'onomatopeies, gestos, sorolls i veus que feia el sant patró per a comunicar de manera efectiva els seus alts valors cristians. Vaja, que era una cosa com Multimèdia ja en aquella època. Trobem que a Marcelino li caldrà comptar amb el mateix tipus d'assistents si aspira que els seus discursos d'alguna manera, en

algun lloc o format, passen a la posteritat atesa la quantitat d'embuts, vacil·lacions i anacolutos que van prenyar la seua intervenció en l'acte protocol·lari de la festa davant del cuiner homenatjat. Ara bé, una altra cosa ja la té del sant: la lletra de la missa se la sap de cor. Mireu aquests extractes del que va balbucejar si no són el que sentíeu de xicotets quan anàveu a missa: "gràcies, Santi, per haver tingut la humilitat de vindre a Benicarló i estar entre nosaltres; te demanem que pregones la nostra carxofa i que la faces reconèixer. Natros la volem, la volem com volem al nostre poble i per això t'ho demanem.". Tot i aquestes genialitats, el que més ens ha arribat al cor a nosaltres ha sigut el desig, expressat per l'alcalde, que "Benicarló tinga la seua carxofa reconeguda arreu del món".

De fora vindran...

Però el mal rotllo s'ha estès com les revoltes populars al Magrib. També n'hi ha, un any més, amb l'associació de la Dóna. Ens han contat que no van anar al sopar de gala, per segon any, ni tampoc participaren en la torrada (enteneu *degustació*) de carxofes i s'han negat a col·laborar en la demostració gastronòmica. Sembla que tot dins del marc de protesta contra l'Eduardito, a qui es veu que... no acaben d'entendre. Comenten que elles sempre fan la faena i s'acaba emportant els mèrits un altre. Així que li van dir que enguany, la festa... ja se la podia fer ell. I tenen tota la raó. Sempre anem buscant penjar-los les medalles als de fora i no sabem aprofitar ni posar en valor el que tenim a casa.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La primera línia del setmanari ja tenim una espifiada: En la data i el número, que no són 767 i 21 de gener, sino 768 i 28 de gener. Si no fora per mi això no es sabria mai, perquè vostés no son habituals de la fe d'errades. De totes formes vull pensar que ha tingut alguna cosa a veure amb la celebració de "El día de la marmota" i amb la pel·lícula del mateix nom, quan el temps pareixia no avançar.

Dit això, la portada m'ha semblat un poc massa terrorífica, tenim en compte que segur que aquesta setmana es dedicaran a lloar la celebració pagana de la carxofa, únic tema possible després de les farteres a les que inviten a la premsa local. La Veu sempre igual: una de yin i un altra de yang.

Un altre titular, Soriano restituït dels seus càrrecs de regidor", no diré res atés que no tinc diners per a pagar-me un advocat.

El titular de la noticia de la pàgina cinc a propòsit de les carreteres no sé que vol dir: "Ól gira la nòria amb la tómbola de les carreteres". Després de comprovar que el protagonista es el president Carlos Fabra, tampoc li he donat moltes voltes més, ja n'hi ha prou amb les de la nòria i les de la tómbola.

Escuder declara que "Domingo està marejant la perdiu"; trobo que aquesta perdiu ja s'haurà tornat boja, potser de donar voltes en la nòria de la que parlàvem abans.

Molt bonic el pinxo de carxofa amb sabor oriental. En un primer moment vaig pensar que els establiments de menjar xinés s'havien sumat a la festa carxoferil, però sembla que no, que es un pinxo que porta pasta de Grècia, carxofes i gambes... no li trobo massa l'"oriental" però què se jo, coses de la modernitat.

Als tafaners em sorprén una foto amb el Parada i una noia que penso que surt a la televisió, i al costat un comentari que parla de

"pilinguis". He d'admetre que a vegades es difícil ficar les imatges i els textos de manera que no porten a confusió; a veure què faran aquesta setmana amb la noticia eixa que va de boca en boca al respecte de una "masturbació pública"?

També publiquen una foto del doctor Climent amb tres xicones en "top-less" i pot ser que portaven una llegenda a la panxa, però no puc recordar què ficava. Son temps de crisi, potser. La foto de Vicent Ferrer a la pàgina 19 es molt rara, perquè sembla un futbolista amb dos caps, quatre cames i sense braços. Tampoc recorde que fica a la samarreta, no sigueu malpensats.

L'última pàgina ja no parla del Nepal i encara que trobarem a faltar les aventures de Tonyo, tenim ara els fotogrames de la sèrie de televisió del poble. Ja veig que surt la senyoreta Natàlia i que al Coromines han escrit a la pissarra "Benicarló es província de Cuenca". Ja esta bé.

EDITORIAL

e 769

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Simplement carxofa amb DO Benicarló. No cal més

Un any més i ja en van divuit, hem tornat a celebrar aquest esdeveniment turisticogastronomicofestiu per enaltir la nostra hortalissa per excel·lència: la carxofa. I cal reconèixer que cada any es superen les previsions pel que fa a tot el que porta aparellat tot aquest acte.

Des de la ruta dels pinxos, passant pel sopar de gala i la torrà popular, i acabant en la demostració gastronòmica de tot el que es pot fer amb aquesta simple "flor" del camp, només podem que felicitar-nos del que una senzilla carxofa pot fer pel seu Benicarló.

Però de la mateixa manera que la carxofa dóna tot el que pot i més per nosaltres, amb la cura que la conreen els llaurador i les artesanes mans dels nostres restauradors, tal volta també seria interessant veure que podem fer nosaltres per ella i per la festa que porta aparellada.

I és que massa vegades tenim tendència a encastellar tot allò que ve de fora, atorgant-los premis i distincions, com al polític que ens ha donat una subvenció, o al crític forà, del

qual esperem una crònica "meravellosa" al seu mitjà, o al restaurador de renom, també forà, o..., i ens oblidem, massa fàcilment, dels dos aspectes que li donen el seu valor, la terra i qui fa possible la festa.

I així ens va. Hem perdut, en pocs anys, molta de la superfície del seu conreu per no saber lluitar per ella i, damunt, tenim la arrogant tendència a no valorar, quan toca, a tots aquells que fan possible tota la festa. I la terra, i tots els que fan possible la festa, de manera desinteressada, segurament no necessiten guardons, ni sopars, ni gales, ni..., només una mica de respecte i reconeixement. I això sempre queda en segon terme.

Per últim, i no per això menys important, no ens oblidem de la gent del carrer. D'eixos que, sense ells, no valdrien festes. D'eixos a qui van dirigits aquests actes i que, massa vegades, tampoc se'ls té en molta consideració. O com podem entendre el fet que molta gent, amb el tiquet pagat a la ma, només obtingué al plateret el rebuig del que quedava de la degustació? Això els que van tindre encara eixa sort, perquè hi va haver altres molts que, damunt de les llargues cues d'espera, "simplement", es van quedar amb el tiquet a la ma: sota taula, que diríem vulgarment i amb cara de...

A l'organització li cal molta més responsabilitat i una reflexió profunda de cara al futur. La festa no és, només, sortir als mitjans de comunicació per quedar bé, és quedar bé... i fer-ho bé.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: Què, la circulació rodada, en aquest poble, ha de ser sempre la bufa la gamba del irresponsable de torn? A vuere com s'entén que, de sobte, ens alcem altra volta amb el sentit de la circulació del carrer Joan Car les I, altra volta canviat. Però això no és el pitjor, el pitjor és que l'altre paral·lel, el Pius XII, encara està en el mateix sentit. El canviaran "proximamente", i mentrstant, per arribar a qualsevol d'aquests carrers, venint del nord, has de pegar la volta via Peníscola o via N-340. Què cada vegada que algun responsable circulatori s'alça amb el peu canviat hem de patir els ciutadans la seua dèria? De bojos.

Panissola 2: Si hi ha una cosa pitjor que quedar-se sota taula és quedar-se sota taula havent pagat el menjar. Doncs això sembla que els hi ha passat a moltes persones que, després d'haver comprat tiquets per degustar els plats de la festa de la carxofa és van quedar sense plat i sense diners. Senyors organitzadors, açò no és com les aerolínes que poden vendre més bitllets que passatgers caben a l'avió (l'overbooking que diuen). Cal ser més respectuosos amb els que també són part de la festa, els consumidors. Molt malament aquesta actitud irresponsable.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Humil carxofa"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

noticias 964.es

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALENCIANA DE LINGÜÍSTICA

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

DIPUTACIÓ D'EL CASTELLÓ